

תת"ע 7170/09/22 - מחמד בדראן נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדירה

תת"ע 22-09-7170 מדינת ישראל נ' בדראן
תיק חיצוני: 10251908967

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלאד
מבקש	מחמד בדראן
נגד	מדינת ישראל
משיבה	שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עשקנו בבקשת לבטל פסק דין שניית בהיעדר המבוקש ביום 20.10.22.

עינתי בטיעוני הצדדים בבקשתם ובטגובהם.

היה מקום לדוחות את הבקשה על הסף מן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראות סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובעניננו, בתיק בית המשפט קיימים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא לבקשתם ביום 29.10.22; כך שהבקשה לבטל פסק דין הוגשה כ-9 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - שיהוי שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה (עפ"ת (מחוזי מרכז) 22-03-22 **חאלד אבו סמור נ' מדינת ישראל** (ນבו 22.05.2022).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדוחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתיר לבקשתם לבטל פסק דין שניית בהיעדר המבוקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיימן חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בעניננו, שעה שה浼וקש קיבל את הזמנה לדין עם הזמנה לדין במועד ביצוע העבירה, והוא חתום על אישור קבלת הדוח, ואף אין על כן מחלוקת. אלא שלטעת המבוקש, אבד הזימון ושכח בשל נסיבות אישיות.

עמוד 1

בעניין זה נקבע לא אחת, כי שכחה, הבלבול, אי רישום ביוםן וכי"ב סיבות, אין בהן כדי להוות סיבה מוצדקת לאי הופעה ממשמעותה לעיל. (ראו למשל רע"פ 9142/01 **איטליה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(6) 793, 803 (2003); ועפ"ת (מחוזי ח') 18315-01-23 **מוחמד אגבאריה נ' מדינת ישראל** (נבו 29.03.2023 פסקה 12); ו"הפסיקה הנוגגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבוקש לעבור משוכה גבוהה מאוד.vr, למשל, טענות כגון: אי התיצבות לדין משום שכחה של מועד הדיון; אי קבלת הזימון לדין עקב שיבושים בחלוקת הדואר או קיומן של תיבות דואר פרוץות; וכן מחצבו הרפואי של ב"כ המבוקש, מבלי שהתבקשה דחיה של הדיון מראש - לא נמצא סיבות מוצדקות לביטול פסק הדיון שניתן בהעדתו של הנאשם". רע"פ 1911/18 **עמי גיש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.05.2018)

לפיכך, אין בטענת המבוקש, כי איבד את הזימון ושכח בשל נסיבות אישיות, כדי להוכיח הייעדרו של המבוקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו; והmoboksh לא עמד בנטול ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהmoboksh לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענותו, כי יש לו טענות לחפותו, ולא הצבע על שיקולים הנתמכים בתשתיית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממש לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדיון בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהערכת העבירה בכלל בא כדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 17/17 **מדינת ישראל נ' אמןון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

"המערער הסתפק בטענה כולנית לפיה רצה להשמע את גרטתו בפני בית המשפט אולם לא פירט דבר מעבר לכך. בנסיבות אלו, לא ניתן לומר כי הרים את הנטול המוטל על בעל דין המבוקש את ביטולו של פסק דין." (רע"פ 20/1711 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020)).

הmoboksh קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחתת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 17/17 **מדינת ישראל נ' אמןון סאלם** (פורסם בנבו), ע"פ 08/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)). (25.03.2018

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדים.

ניתנה היום, ט"ז אב תשפ"ג, 03 אוגוסט 2023, בהעדר
הצדדים.

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il